

Sygn. akt XIV C 249/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Okowicki

Protokolant: Kamila Sucharkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2023 r. w Pile

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko K. K. (1)

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie żądania powoda dotyczących:

- kosztów utrzymania domu,
- rozliczenia należności biura rachunkowego,
- składek OC za samochody użytkowane przez pozwaną,

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

3. kosztami postępowania obciąża w całości powoda J. K. i z tego tytułu zasądza do powoda na rzecz pozwanej kwotę 5.417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym 17 (siedemnaście) zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Przemysław Okowicki

Sygn. akt XIV C 249/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 stycznia 2024 r.

Powód J. K. w pozwie z 14 marca 2018 roku wniósł o zasądzenie od pozwanej K. K. (1) kwoty 123.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zwrotu zapłaconych za nią należności.

W uzasadnieniu podał, że strony były małżeństwem, w wyniku podziału majątku doszło do rozliczenia stron, które jednak nie obejmowało rozliczeń powstałych po ustaniu małżeństwa, a które w sposób bezpośredni zapłacił powód pomimo, że obciążały one pozwaną:

a. Pozwana zamieszkiwała w mieszkaniu położonym w P. przy ul. (...) przez okres 3 lat (36 miesięcy) po rozwodzie nie partycypując w żadnym zakresie w kosztach utrzymania mieszkania w tym kosztach energii, wody, kanalizacji, podatków od nieruchomości. Koszty utrzymania jakie powinna ponieść w połowie wynoszą ok.12.000 złotych,

- b. Powód za pozwaną w całości spłacił kredyt w banku (...) na kwotę 50.000 zł, który to kredyt obciążał w całości pozwaną,
- c. Powód w całości spłacił zobowiązanie z karty debetowej za pozwaną w wysokości 12.000 złotych,
- d. Powód w całości opłacał składki OC za samochody będące własnością pozwanej lub współwłasnością stron,
- e. Powód w całości opłacał należności Biura (...) z którego usług korzystała pozwana,
- f. Pozwany w całości opłacał składki ZUS pozwanej przez okres 18 miesięcy od daty orzeczenia rozwodu (k.3,452).

W odpowiedzi na pozew K. K. (3) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że za zobowiązania zaciągnięte przez powoda po dacie ustania wspólności majątkowej stron w związku z prowadzoną przez powoda indywidualną działalnością gospodarczą odpowiada wyłącznie powód. Wszystkie faktury załączone do pozwu zostały wystawione już po dacie ustania wspólności majątkowej stron, przy tym jako nabywca wskazany jest Zakład Usługowo-Handlowy (...) J. K., a więc indywidualna działalność gospodarcza powoda. Dodatkowo podkreślono, że podział majątku stron został dokonany prawomocnym postanowieniem Sądu, a więc uczestnik nie może dochodzić roszczeń przewidzianych w art.618 § 1 k.p.c. , chociażby nie były one zgłoszone w postępowaniu o zniesieniu współwłasności (k.432-434).

Na rozprawie w dniu 9 marca 2020 roku powód cofnął powództwo co do roszczenia zgłoszonego w pkt b, c i d ze zrzeczeniem się roszczenia (k.514-514 v.).

Pismem z dnia 12 kwietnia 2023 r. powód sprecyzował pozew wnosząc o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 18.750 zł z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty, kwoty 12.530 zł z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty tytułem spłaty zaciągniętych przez pozwaną kredytów (k.867-767 v.).

Pismem z dnia 26 września 2023 roku powód zmodyfikował pozew, wnosząc o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 19.774,65 zł wraz z odsetkami jak dotychczas tytułem zwrotu zapłaconych przez powoda składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy pozwanej za okres od 1 stycznia 2009 roku do 30 czerwca 2010 roku (k.875-875v.).

Pismem z dnia 26 października 2023 r. powód sprecyzował, że na dochodzoną pozewem kwotę wchodzi również kwota 5.900 złotych tytułem zwrotu spłaty zadłużenia w linii debetowo-kredytowej rachunku bankowym pozwanej powstałego w czasie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej (k.883).

Pozwana podniosła zarzut nieistnienia roszczenia powoda, a także zarzut przedawnienia roszczeń powoda (k.888-890 v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt XIV C 1042/08 Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile rozwiązał małżeństwo stron J. K. z K. K. (1). Wyrok stał się prawomocny z końcem grudnia 2008 roku.

Podział majątku stron został dokonany przez Sąd Rejonowy w Pile postanowieniem z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt I Ns 347/11 jaka toczyła się przed Sądem Rejonowym w Pile.

dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Pile z dnia 9 grudnia 2013 roku - k.436-439

Strony w trakcie małżeństwa prowadziły dwie odrębne działalności gospodarcze: Zakład Usługowo Handlowy (...). Powód posiadał upoważnienia do korzystania z rachunków bankowych pozwanej, był poręczycielem wekslowym

zaciągniętych przez pozwaną kredytów tj. kredytu inwestycyjnego nr (...) oraz kredytu na działalność gospodarczą - (...) Ekspres nr (...). Łącznie spłacił kwotę 18.750 zł jako poręczyciel wekslowy kredytu inwestycyjnego nr (...) oraz kwotę 12.530 zł kredytu (...). Ostatnia rata została spłacona przez powoda w dniu 29 marca 2010 r.(k.473)

dowód: umowa o kredyt nr (...) z dnia 13 marca 2008 r. - k.476-483, umowa o kredyt inwestycyjny nr (...) z dnia 13 marca 2008 r. - k.484-492, deklaracje wystawcy weksla in blanco - k.493-502, zestawienie spłat rat kredytu: k.471-475

Poza spłatą rat kredytu J. K. po rozwodzie stron opłacał składki na ubezpieczenie zdrowotne, społeczne i Fundusz Pracy pozwanej. Łączna kwota za okres od 1 stycznia 2009 r. do dnia 10 czerwca 2010 r. wyniosła 4.605,80 zł.

dowód: pismo ZUS z dnia 10 grudnia 2021 r. k.873, pismo z ZUS z dnia 29 czerwca 2022 r.- k.824-824v., zaświadczenie z A. Bank z dnia 26 kwietnia 2023 r. - k.877-878v.,

Pozwana była posiadaczem rachunku bankowego prowadzonego w (...) Bank S.A. W dniu 3 stycznia 2009 r. powód wpłacił na ten rachunek kwotę 3.400 zł, a w dniu 11 lutego 2009 roku kwotę 12.100 zł, a w kwietniu 2009 roku kwota 6.000 zł została wypłacona z dyspozycji powoda(k.503).

Powyższy stan faktyczny był w dużej części bezsporny, wynikał z dokumentów urzędowych oraz wyciągów bankowych.

W myśl art. 229 k.p.c., nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Na tej podstawie Sąd przyjął bez dowodów fakty podnoszone przez jedną ze stron, które zostały potwierdzone przez drugą z nich, gdyż w żadnym wypadku takie przyznanie nie wywoływało wątpliwości. Z kolei art. 230 k.p.c. stanowi, że gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Dokumenty wymienione w stanie faktycznym nie budziły wątpliwości Sądu, co do prawdziwości zawartych w nich informacji. Nadto żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń co do ich treści i formy, nie kwestionowała również wartości dowodowej. Dlatego też dokumenty te jako w pełni wartościowe stanowiły podstawę czynienia ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie, tym bardziej, że i Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować je z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Wobec skutecznego cofnięcia pozwu przez powoda w zakresie zwrotu kosztów utrzymania domu, rozliczenia należności biura rachunkowego,

a także składek OC za samochody użytkowane przez pozwaną postępowanie podlegało umorzeniu.

W niniejszej sprawie cofnięcie pozwu nastąpiło w trakcie procesu, wymagana była zgoda strony pozwanej, która wyraził zgodę na cofnięcie pozwu

Stosownie do art. 355 § 1 k.p.c., w takim wypadku Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, stąd orzeczono jak w pkt I.

Powód jako podstawę swego roszczenia wskazywał bezpodstawne wzbogacenie pozwanej, dochodził roszczeń w związku ze spłatą rat kredytów zaciągniętych przez pozwaną, których był poręczycielem wekslowym, opłaceniem składek ZUS pozwanej, a także spłatą linii debetowej na rachunku bankowym należącym do pozwanej.

Zgodnie z art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Przepis art. 405 k.c. służy

korekcie przesunięć majątkowych oraz jest środkiem pełniejszej ochrony prawa własności. Celem instytucji jest również unikanie sytuacji zubożania bądź bogacenia bez uzasadnionego powodu.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że stan faktyczny sprawy nie budził wątpliwości, wszystkie dokonywane płatności przez powoda znajdowały potwierdzenie w wyciągach bankowych. Powód dokonał tych płatności

w latach 2009-2010 roku.

Zgodnie z art. 118 k.c. roszczenie powoda o zwrot kwot wpłaconych na rzecz strony pozwanej z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia (w tym również zwrotu nienależnego świadczenia) podlega 6-letniemu terminowi przedawnienia. Koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego.

Art. 117 § 1 k.c. stanowi(z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych), że roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Z kolei § 2 tego przepisu stanowi, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, o ile nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, przedawniają się w ogólnym terminie z art. 118 k.c. in principio (por. uchwała Sądu Najwyższego z 25 listopada 2011 r., III CZP 67/11, OSNC 2012/6/69 oraz wyroki Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1976 r., III CRN 289/76 i z 25 lutego 2005 r., II CK 439/04, nie publ.). Ogólny termin przedawnienia z art. 118 k.c. z dniem 9 lipca 2018 r. uległ skróceniu z 10 do 6 lat na mocy art. 1 pkt 3 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1104 - powoływanej dalej jako ustawa nowelizująca). Dodać trzeba, że w art. 5 ust. 1 tej ostatniej ustawy wskazano, że do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1 (czyli Kodeksu cywilnego), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Z kolei w art. 5 ust. 2 ustawy nowelizującej przewidziano, że jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Wszystkie roszczenia, które powstały przed wejściem w życie ustawy w nowym brzmieniu i w tym dniu jeszcze nie były przedawnione, podlegają przedawnieniu już na nowych zasadach. Oznacza to, że część biegnących już terminów uległa skróceniu.

Biorąc pod uwagę fakt, iż powód wniósł pozew w dniu 14 marca 2018 r. (data złożenia pozwu w sekretariacie Sądu), a dokonane przez niego płatności datowane są na lata 2009-2010 należało uznać, że czynności te nastąpiły już po upływie terminu przedawnienia wysuniętego roszczenia i nie mogły skutkować przerwaniem biegu przedawnienia w trybie art. 123 § 1 k.c. Roszczenia powoda przedawniły się z upływem 6 lat (z końcem roku kalendarzowego tj. 31 grudnia 2016 r.).

Tym samym roszczenie powoda należało uznać za przedawnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w punkcie 3 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powód jako przegrywający proces był zobowiązany zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty procesu, na które składały się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej – 5.400 zł (ustalone w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800, ze zm.), i opłata skarbową od pełnomocnictw - 17 zł.

Sędzia Przemysław Okowicki